Чувени антикомунистички дисидент из Улциња Каплан Буровић осуђен је на 20 година затвора зато што је у свом роману направио алузију на албанског диктатора Енвера Хоџу. Због поеме „Бојана“, Буровић је робијао и у Титовом затвору. Шверцерски режим Мила Ђукановића се сличним методама обрачунавао са интелектуалцима. Године 2018. забрањен је улаз у Црну Гору академику Матији Бећковићу, историчарима Антићу и Раковићу и аутору овог текста. Предсједник Србије Вучић није стао у заштиту својих држављана. Осим конференције за штампу, он није ништа предузео. Ђукановићев режим, охрабрен таквом (не)реакцијом, у стилу свог главног идеолога Бебе Поповића (који је 2003. забранио лист „Дан“ у Србији), забрањује улаз чак и музичарима из Београдског синдиката и Владу Георгијеву.

Након смјене власти, нови премијер Здравко Кривокапић осуђује забрану уласка и поручује у децембру 2020. да „ничије мишљење не може да угрози безбједност Црне Горе”.

У том контексту, познати београдски адвокат Иван Нинић подноси АНБ-у и њеном новом директору Дејану Вукшићу захтјеве за објелодањивање наводних тајних информација на основу којих је забрањен улаз у Црну Гору аутору овог текста. Вукшић и АНБ су одбили све захтјеве. Позвали су се на тајност рјешења бр/250/15-01-9012/1 од 27.8.2015, које је донијето од стране претходног директора АНБ-а. Вукшићу лично је 31. јануара поднијет захтјев да се ван снаге стави ознака тајности.

Вукшић се није предомислио чак ни послије расправе о тој теми на сједници Одбора за безбједност Скупштине Црне Горе од 10. марта. Директор АНБ-а није хтио да објелодани тајне информације иако је МУП донио рјешење којим се аутору овог текста укида забрана уласка у Црну Гору.

Вукшић је тако показао да у његовом мандату обични људи имају мање могућности да

заштите своја људска права него, на примјер, криминалац Веља Невоља, који је посјетио Котор у јануару ове године.

Овакво кршење људских права од стране Вукшића показује да он не изводи свој ауторитет из законских прописа. Он није експерт за безбједност, још мање водећи црногорски адвокат. Са професионалног аспекта, Зоран Пиперовић, који се такође изјашњава као Србин, на примјер, далеко је познатији и успјешнији адвокат од Вукшића. Директор АНБ-а свој ауторитет, а по свему судећи и именовање, дугује чињеници да је, према званичном сајту ме.усембассу, и даље на листи адвоката америчке амбасаде у Црној Гори.

Овакво понашање и околности именовања су изгледа постали манир доброг дијела извршне власти у Црној Гори. Они као да не разумију да то што је Црна Гора у НАТО-у не значи да се не морају поштовати унутрашњи закони. У безглавој жељи да испуне захтјеве другог или трећег секретара амбасада, заборављају да се њихова дјела разилазе са већинском вољом народа исказаном на литијама. Заштита и именовање на министарска мјеста ДПС кадрова, попут министара спољних послова и одбране, задржавање компромитованог Катнића на функцији главног специјалног тужиоца и дукљанских шовиниста на РТЦГ седам мјесеци након избора довело је до тога да из дана у дан јача Ђукановић.

Умјесто да приведе Аца Ђукановића због бројних афера које се везују за њега, извршна власт је уочи локалних избора у Никшићу претресала аутомобил предсједника Одбора за безбједност Скупштине Црне Горе.

Резултати избора у Никшићу, посебно добар резултат ДПС-а, јасно показују последице овакве конфузне и несамосталне политике.

Настали политички хаос подстиче и српски предсједник, који се својски труди да разједини Цркву и српске партије у Црној Гори. Једини политички актер који је прозрео ову Вучићеву политику је Дака Давидовић. Вучићеви данајски поклони увијек више коштају него што доносе користи, што показују и избори у Никшићу.

Недемократска и провинцијска политика нових власти ће произвести последице и за

црногорску економију. Русија је продужила забрану летова за Црну Гору. Ова одлука Москве је услиједила након продужења санкција Русији од стране нове власти. То ће довести до веома штетних последица за главну привредну грану у Црној Гори – туризам. Турска, која је чланица НАТО-а и која је преко десет пута ратовала са Русијом, није увела санкције Москви управо због зависности од руских туриста. Ипак, као и код Молијеровог Журдена, идеологија безусловне сервилности зарад личне каријере је преовладала над здравом економском логиком код дијелова извршне власти у Црној Гори.

Полуанонимни адвокат америчке амбасаде и заштитник ДПС кадрова Вукшић само је симбол те политике која је подарила нови политички живот Ђукановићу.

(Дан онлине)